



ஆத்தங்கரை ஓரம் புதினம் உணர்த்தும் வாழ்வியல் சிந்தனைகள்

இரா. இரவிச்சந்திரன் ^{அ, *}, செ. இம்மானுவேல் தினகரன் ^அ

^அ தமிழாய்வுத்துறை, தேசியக்கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருச்சிராப்பள்ளி-620001, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Aathangarai Oram Novel Life's Thoughts

R. Ravichandran ^{அ, *}, S. Emmanuel Dhinakaran ^அ

^அ Reserach Department of Tamil, National College (Autonomous), Tiruchirappalli-620001, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

simman1982@gmail.com

Received: 09-09-2022

Revised: 17-10-2022

Accepted: 24-10-2022

Published: 15-11-2022



ABSTRACT

Everyone's affairs should be conducted in the hope of creativity. For that, scientists, engineering experts and the government should plan and carry out studies related to the construction of dams. The innovation of "Athankarai Oram" of God's grace emphasizes how fundamental and necessary it is to have the mental participation of the people who have been living there for ages. This novel explains how we can deal with the challenge that growing cities and urban demands pose to natural beauty and prosperity, and the nature of human hearts that have been so broken along the path of civilization. Babies cry when they leave their mother's womb and land on the ground. Then the child feels a pain. The news that the government has ordered the construction of a dam and is going to resettle the people living on the banks of the river hundreds of miles away is causing pain in the hearts of the riverside villagers of Sindur. To leave the place of residence and migrate is a sin for the people of Sindoor. The division increased the bond between them. The innovation 'Aathangarai Oram' clarified the answer to the question of how we can overcome the challenge posed to natural beauty and resources by growing cities and the needs of cities. Even if the government mobilizes people for the welfare of the people and fights morally without violence, its plans will be fulfilled with the ferocity of the government. Those who opposed it till the end will get self-satisfied that 'this is the last dam' and then go to rally against another such attempt. Based on this realistic situation, this novel called 'Aathangarai Oram', which is very well written, is seen as the best Indian literature written in Tamil. This innovation was seen to broaden people's minds and stimulate thought while emphasizing aesthetic sense and humanistic qualities.

Keywords: Athankarai Oram, Novel, Situation, Life, Feelings

முன்னுரை

இறையன்பு எழுதியுள்ள “ஆத்தங்கரை ஓரம்” என்ற இந்த புதினம் சிந்தூர் கிராமத்தின் அழகையும், அதனூடே நிகழ்ந்த அவலங்களையும் மனிதாபிமான நோக்கில் சித்தரிக்கின்றது. ஒரு நாட்டின் பாதுகாப்பானது இன்னலுக்கு ஆளாகாமல் இயல்பு நிலையில் தொடர்ந்து அமைவதற்கு நீர், நிலம், மலை, இனம் ஆகிய சிறப்பாக அமைந்திருத்தல் வேண்டும் என்பதை

‘மணிநீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழல்

காடும் உடையது அரண்’

என வாண்புகழ் திருவள்ளுவரின் திருக்குறள் விளக்குகிறது (Namakkal Kavignar, 2002). இயற்கையை அழித்து செயற்கையை உருவாக்குவது மக்களின் வாழ்விற்கு அழிவை ஏற்படுத்தும் என்கிற உண்மையை “ஆத்தங்கரை ஓரம்” நாவல் எடுத்துக் கூறுகிறது.

சிந்தூர் கிராமம்

சிந்தூர் கிராமத்தின் நதி, விதையை தூவினால் போதும் விளைவித்துத் தருகின்றேன் எனும் படியான செழுமையான பூமி. இன்னாருக்கு இன்ன நிலம் என்று எந்தப் பத்திரமும் கிடையாது. காலங்காலமாய் உழுது வருகின்ற நிலத்தில் அந்தந்தக் குடும்பம் விவசாயம் செய்து கொள்ளும். இதில் அவர்களுக்குள் எந்தப் பிரச்சனையும் வந்தது கிடையாது.

“ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்”

“நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்”

என்கிற திருமந்திர பாடல் வரிகளுக்கு ஏற்றாற்போல்

சிந்தூர் கிராம மக்களின் வாழ்க்கை முறை காணப்பட்டது (Manikkavasagan, 2006).

அணைகட்டும் முயற்சி

சிந்தூர் கிராம மக்களுக்கு முன்னால் நதி வெறும் நீராக மட்டுமே ஓடிக்கொண்டிருந்தாலும், நதியின் கருணையின் தன்மையால் தாயாய், தெய்வமாய், உயிராய் இயங்கி கொண்டிருக்கும் அந்த நதியில் அணை கட்டுவதால் பல நூறு மைல்களுக்கு அப்பால் எங்கேயோ தங்களை குடியமர்த்தப் போகிறது அரசாங்கம் என்ற அந்த தகவல் மக்களுக்கு அதிர்ச்சியாயிருந்தது. முல்லையும் (காடும்) குறிஞ்சியும் (மலையும்) தம் இயல்பில் திரிந்தால்

“உள்நீர் வறப்பம் புலர்வாடும் நாவிற்குத்

தண்ணீர் பெறாத் தடுமாற்று அருந்துயரம்

கண்ணீர் நனைக்கும் கடுமைய காடு”

என கலித்தொகை பாடல் வலியுறுத்துகிறது (Balasubramanian, 2004).

சிந்தூர் மக்களின் வரவேற்பு

நதியின் முகப்பில் இருக்கிற சிந்தூர் கிராமத்திற்கு அந்த ஊர்ப் பெரியவர்கள் எல்லாம் வந்து சேர்ந்திருந்தார்கள். எல்லா உபசரிப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டு கூடை கூடையாய் அவர்கள் பறித்துத் தந்த பிஞ்சு வெள்ளரிக் காய்களைப் படகுத் துறைக்குக் கொண்டு போகச் சொல்லி விட்டு எல்லோரும் குனிந்து குனிந்து மரியாதை செய்துகொண்டிருந்த போது அந்த அதிகாரி பேச ஆரம்பித்தார்.

அவர் யார், என்ன பொறுப்பு, யார் இவர்களில் பெரியவர், யாருக்கு முக்கியத்துவம் தர வேண்டும் என்பதெல்லாம் சிந்தூர் மக்களுக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. முதல் முறையாக அத்தனை பேரையும் பார்க்கிறார்கள். வெள்ளையும் சொள்ளையுமாய் இருக்கிற அத்தனை பேருமே அவர்களுக்கு அதிகாரிகளாகத்தான் பட்டார்கள். அதனால் அதிகாரியிலிருந்து பியூன் வரை ஒரே மாதிரி உபசரிப்பு செய்ததில் கடைநிலை ஊழியர்கள் மிகவும் தவித்துப் போனார்கள்.

அரசு அதிகாரிகளின் கருத்து

சிந்தூர் கிராம மக்களை சந்திக்க வந்திருந்த அதிகாரிகளில் ஒருவர் மக்களிடம் ‘நான் உங்களுக்கு ஒரு நல்ல விஷயத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். நீங்களும் மத்தவங்க மாதிரி படிச்சி,

நல்லா வீடுகட்டி, நாகரிகமாய் வாழணும். எல்லா வசதியும் உங்களுக்குக் கிடைக்கணும் இங்க மின்சார வசதி கூட இல்லாம எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறீங்க. உங்க பெண்களுக்குப் பிரசவ வேதனை வந்தா கூட வைத்தியம் பார்க்க முடியாது. உங்க கஷ்டத்துக்கு எல்லாம் ஒரு விடிவுகாலம் வந்திடிச்சு ஆமா! இந்த ஆத்துல அரசாங்கம் ஒரு அணை கட்டப்போகுது!.

“அணை கட்டினால் தங்களுக்கு என்ன அதில் நல்லது இருக்கிறது” என கிராமப் பஞ்சாயத்தார்கள் எல்லோரும் யோசித்தார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. ஒரு கனமான கட்டிப் போடுகின்ற மௌனம் அடர்த்தியாய் அங்கே படிந்திருந்தது.

‘நான் சொன்னது உங்களுக்குப் புரியலேனு நினைக்கிறேன். அணை கட்டுகிறதினாலே நீங்கள் எல்லோரும் இந்த கிராமங்களைக் காலி செய்யும்படியாய் இருக்கும். ஆனால் அதுக்காக நீங்க பயப்பட வேண்டியதில்லை. உங்களுக்கு அருமையான நிலத்தை வேறொரு இடத்தில் அரசாங்கமே ஒதுக்கித் தரப்போகுது. அது மட்டுமில்லை நீங்க விவசாயத்தை ஆரம்பிக்கிறதுக்குப் பணம் எல்லாம் தரும். அங்கு உங்களுக்குப் பள்ளிக்கூடம், மருத்துவமனை எல்லாம் கட்டித் தரப்போறோம். உங்க வாழ்க்கையே ரொம்ப மாறிப் போய்விடும்!’

அப்பொழுது தான் அவருடைய லாவகமான மொழிகளுக்குள் புதைந்து கிடந்த பிடிவாதங்கள் மக்களுக்குப் புரிந்தது. கோவிந்த் பாயிதான் முதலில் கேட்டார், ‘நாங்கள் எல்லாரும் இந்த இடத்தை விட்டுப் போயிடனுமா?’.

“இந்த இடம் முழுதுமே தண்ணியால மூழ்கப்போகுது, பெரியவரே! எல்லோரும் காலி பண்ணித் தான் தீரணும். நாங்க என்ன உங்களை அநாதையாவா விடப்போகிறோம். எல்லோரும் எங்களோடு ஒத்துழைக்கணும். அது மட்டுமல்ல நாளைய தினத்திலிருந்து அணைகட்டறது சம்பந்தமா ஆரம்ப கட்ட வேலை எல்லாம் துவங்கப் போறாங்க புரியுதா?” எனப் பேசிய அதிகாரியின் குரலில் ஒரு கண்டிப்பு தெரிந்தது.

சிமனின் எதிர்ப்பு

நாங்கள் இந்த இடத்தை காலி பண்ண மறுத்தால் என்ன செய்வீங்க? கூட்டத்திலிருந்து ஒரு குரல் சிமனிடமிருந்து சத்தமாய் வந்து விழுந்தது. கோவிந்தப்பாயி தன் மகன் இவ்வளவு தைரியமாய் எதிர்த்து பேசுவான் என்று நினைக்கவில்லை. அக்கரைக்கு போய் தன் படிப்பை தொடர்ந்தவன் அந்த பகுதியில் சீமன் மட்டும் தான்.

இந்த அணையால் எங்களுக்கு என்ன நன்மை? நீங்க டி. வி பார்க்கிறதற்கு மின்சாரம் கிடைக்கணும் உங்களுக்கு குடி தண்ணீர் கிடைக்க இங்கே இருக்கிற ஐம்பதாயிரம் பேரும் எப்படிப் போனாலும் பரவாயில்லை அப்படித்தானே?

வந்திருந்த அதிகாரி இப்படியொரு எதிர்ப்பை எதிர்பார்க்கவில்லை. தனியொருவனாய் பெருங்குரலெடுத்துப் பேசிய சீமனின் திண்மையும், காப்புக் காய்த்திருந்த கம்பீரமான அவன் உருவத்தின் ஆளுகையும் அதிகாரியை ஒரு நிமிடம் தடுமாறச் செய்து விட்டன (Irai Anbu, 2016).

சிமனின் செயல்பாடு

ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சிமன் போய் வந்து கொண்டிருந்தான். அங்குள்ள பஞ்சாயத்தினரிடம் பேச்சு வார்த்தை நடத்திக் கொண்டிருந்தான்.

“இந்தப் பகுதியை விட்டுக் காலடி வெளியே எடுத்து வச்ச நொடியிலேயே நம்ம சந்தோஷம் மறைஞ்சி போயிடும். நம்ம ஒண்ணுமேயில்லாம ஆயிடுவோம். நகரத்துல இருக்கிறவங்க கிட்ட நம்ம மக்கள் ஏமாந்து எல்லாத்தையும் இழந்திருவாங்க. கடைசியில் கையில் ஒண்ணுமில்லாம கூலிக்காரங்களாக குறைஞ்சிடுவோம். நீங்க எல்லோருக்கும் இதைப் புரிய வைக்கணும்.” அநேகமாக

கிராமம் கிராமமாகச் சென்று மக்களிடையே அவற்றைப் பற்றிய அபிப்பிராயத்தை ஏற்படுத்துவது தான் சீமனுக்கு முழுநேரப்பணியாக இருந்தது.

கோவிந்த்பாயின் எண்ணம்

மூன்று மாத காலமாகத் தங்கள் பகுதிக்கு அணை விஷயமாக யாரும் வராதது ஒரு குழப்பமாகத்தான் கோவிந்த்பாயிக்கு இருந்தது “ஒரு வேளை அணை கட்டுகிற முடிவை மாற்றிக் கொண்டார்களோ” என்கிற ஒரு அற்ப சந்தோஷமும் மனதின் விளிம்புகளில் அவ்வப்போது வந்து போய்க் கொண்டிருந்தது.

நிறைய கனவுகளை கோவிந்த்பாயி தன்னுடைய கண்களில் தாங்கியிருந்தார். தன் மகனுக்கு நல்லபடியாய்த் திருமணம் செய்து வைத்துப் பார்க்க வேண்டும். உள்ளூக்குள்ளேயே பெண் எடுக்கிற வழக்கத்தை மாற்றி வேறு இடத்திற்குச் சென்று உள்கிராமத்திலிருந்து பெண் எடுக்க வேண்டும்.

“தாய் இழந்த பிள்ளை வாய் இழந்த வாழ்விடார்”

சின்ன வயதிலேயே மனைவியை இழந்த பிறகு தன் வீட்டில் மறுபடியும் பெண் புழங்கி வீட்டு வேலைகளைப் பொறுப்புடன் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றெல்லாம் தனிப்பட்ட முறையிலிருந்து அவருடைய ஆசைகள் எல்லாம் அடிப்பட்டுப் போய்விட்டன. சமுதாயம் முழுமைக்குமாகத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவனை இந்த நேரத்தில் சொந்தக் கட்டுகளில் சிக்கிக் கொள்ள வைப்பது சிறந்தாயிருக்க முடியாது என்று கோவிந்த்பாயிக்கு எண்ணத்தில் பட்டது (Balasubramanian, 2004).

அணைகட்டுதல் விளம்பரம்

அணை கட்டுவதற்கான அறிவிப்புகள் பெரிய பெரிய எழுத்துகளில் செய்தி தாள்களில் வெளிவந்தன. இலட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் பாசன வசதி பெறும் என்றும் அரசு தரப்பில் வெளியான செய்திக்குறிப்புகள் விவரித்தன.

திட்டக்குழு உறுப்பினர்

அணைக்கட்டும் பணியில் திட்டக்குழு உறுப்பினராக அரசுப் பணியாற்றும் சுனிலுக்கு மனைவி ராதா படங்கரின் அணை எதிர்ப்பு கருத்துகள் சுத்தமாக பிடிக்கவில்லை. பல கருத்தரங்குகளில் அரசுக்கு எதிராகவும் அணைக்கு மறுப்பாகவும் குரல் எழுப்புவார்.

பழங்குடியின மக்களின் போராட்டம்

ஆற்றுமுகப்பில் 5000க்கும் மேற்பட்ட பழங்குடியின மக்கள் கூடியிருந்தார்கள். இவ்வளவு பெரிய அளவில் விழிப்புணர்வு சிறிதும் இல்லாததாய் கருதப்பட்ட பழங்குடியினர் தாலுகா அலுவலகத்தில் போராட்டம் நடத்த கூடுவார்கள் என்பதை மாவட்ட நிர்வாகம் எதிர்பார்க்கவில்லை.

இன்னும் இரண்டு வாரங்களில் நிகழ்த்துவதாக இருந்த அடிக்கல் நாட்டு விழாவை இந்தச் சூழலில் சிந்தூர் கிராமத்தில் நடத்துவது என்பது உகந்த யோசனையில்லை என்பது அரசுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. பழங்குடியினர் தாலுகா அலுவலகத்தை முற்றுகையிட்டு அமைதியாக நடத்திய ஆர்பாட்டம் புகைப்படங்களுடன் எல்லாப் பத்திரிக்கைகளிலும் வெளியானது.

நேர்மையான அதிகாரி

நேர்மை என்பது வைராக்கியம், என்னால் எந்தப் பணியிலும் நேர்மையாக இருக்க முடியும், எது உண்மையோ நியாயமோ அதன் பக்கம் சார்ந்திருப்பது தான் என் நேர்மை விதி என பணியாற்றுவது

சுதிருடைய பழக்கம். அணைகட்டும் போது மக்களுக்கு வேறு இடத்தை ஒதுக்கீடு செய்யும் அதிகாரியாக சுதீர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்.

சிந்தூர் கிராம மக்களின் எதிர்பார்ப்பு

அணையின் கொள்ளளவு, பாதிக்கப்படுகிற கிராமங்கள், குடிபெயர்க்க வேண்டிய மக்கட்தொகை, தண்ணீரில் மூழ்க இருக்கிற கிராமங்கள், அழிக்கப்பட இருக்கின்ற வனங்கள், மறையப் போகிற உயிரினங்கள், தாவர இனங்கள் இவற்றால் ஏற்படக்கூடிய சுற்றுப்புறச் சூழல் பாதிப்பு, தண்ணீர் தேங்கி உலர் நிலமாய் போக இருக்கிற நிலப்பரப்பு இப்படி எல்லாத் தகவல்களையும் தொகுத்து ஒரு பேப்பர் தயார் செய்து அதிகாரி சுதீரிடம் கொடுத்தால் நம்முடைய பிரச்சனைகளை அவரால் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்பது மக்களின் எதிர்பார்ப்பாய் காணப்பட்டது.

சிந்தூர் கிராம மக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடம்

சுதீரின் உதவியாளர் படேல் சுதீரிடம் சார் நாம் சிந்தூர் கிராம மக்களுக்கு கொடுத்திருக்கிற மாற்று நிலமெல்லாம் இந்தப் பகுதியில் தான் இருக்கிறது. இந்த இடமெல்லாம் தேவையில்லாத புறம்போக்கு இடம் என்று கூறினார்.

சுற்றுவிட்டாரத்தில் ஒரு மரம் கூட இல்லை. பாலைவனம் மாதிரி கொழுத்துகிற வெயில் ஒரு காகம் கூட கண்ணுக்குத் தென்படாத இந்தப் பகுதியில் மனிதர்கள் எப்படி உயிரோடு வாழ முடியும்? என்று சுதீர் கோபத்தோடு கேட்டார்.

அணைகட்டும் போது ஏற்படும் பாதிப்பு

சுதீர் மேலதிகாரிகளுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் இங்கு அணை கட்டினால் பழங்குடியினர் இலட்சம் பேருக்கும் மேலாக நிலம் வீடு, அமைதி, கலாச்சாரம், நிம்மதி, பாரம்பரியம், உறவுத்தன்மை என எல்லாவற்றையும் இழந்து நிற்க வேண்டியதாய் இருக்கும்.

வழக்கமாக அணை கட்டுகிறபோது பின்பற்றப்படும் பயன்பாட்டு விகிதம் இந்த அணையில் பின்பற்றப்படவில்லை. இரண்டு இலட்சத்து அறுபதாயிரம் ஹெக்டேர் வனப்பகுதி இந்த அணையால் மூழ்க இருக்கிறது. அழகான காடுகளையும் அதிலிருக்கிற மனித இனத்திற்கே தெரியாத நல்ல மூலிகைகளையும் வீணடிக்க வேண்டுமா? என்று சுதீர் இந்த பகுதியை ஆய்வு செய்து மேல் அதிகாரிகளுக்கு கடிதம் அனுப்பினார்.

“முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையில் திரிந்து

பாலை என்பதோர் படிமம் கொள்ளும்” (Balasubramanian, 2004)

வனத்தின் முக்கியத்துவம்

வனம் என்பது வெறும் மரம், செடி, கொடிகள் மட்டும் தானா அதில் இருக்கிற உயிரினங்களும் தான் பறவை, விலங்கு, பூச்சி, பூஞ்சான் எல்லாமே வனம் தான். அதையெல்லாம் செயற்கையா நம்மால் உருவாக்க முடியுமா? இயற்கை தேர்ந்தெடுத்து உருவாக்கிற வனத்தை ஒப்பிடமுடியுமா வழக்கைத் தலையில் முடியை ஒட்ட வைக்க மாதிரிதான் இந்த செயற்கை வனம். அதோடு இன்னொன்றையும்நாம் பார்க்கணும். ஏற்கனவே இந்தியாவில் இருக்கிற வனம் குறைவு. கார்பன்-டை-ஆக்சைடு வாயு மண்டலத்தில் அதிகரித்தால் பல கடலோரக் கிராமங்கள் தண்ணீரில் மூழ்க வேண்டியதாயிருக்கும்.

“கரும்புநடு பாத்தியில் கலிந்த தாமரை

கரும்பசி களையும் பெரும்புனல் ஊர்”

அணை கட்டப்பட்டால் மூழ்கப்போகிற பரப்பளவுக்கு ஏத்த மாதிரி 1 லட்சம் ஹெக்டேர் வனம் அமைப்பதற்கு நிலமே கிடையாதுன்னு சொல்கிறார்கள். மஹாராஷ்டிராவில் அழிந்து போகிற காட்டுக்கு மாற்றாக ராஜஸ்தானில் காடுகளை உண்டாக்கிறது முட்டாள் தனம் ஆந்தைகளோடு எண்ணிக்கை குறைந்ததால் எலிகளோடே எண்ணிக்கையைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. இயற்கையை அழித்தால் யாராலும் சமத்தன்மையைச் சரி செய்ய முடியாது (Balasubramanian, 2004).

சிந்தூர் பகுதி மக்களின் பண்புகள்

சிந்தூர் பகுதியில் ஒரு போலீஸ் ஸ்டேசன் கிடையாது. இங்கு ஒரு கொலையோ, கற்பழிப்போ, திருட்டோ நடந்தது கிடையாது.

அணை கட்டுகிற பணியில் ஒரு சின்ன கல்லைக் கூட அசைக்க சிந்தூர் கிராம மக்கள் அரசு விட்டெறிகிற காசுக்காக ஒருவர் கூட அணை கட்டுகிற வேலைக்கு செல்வதாக இல்லை.

பழங்குடியின மக்களின் பழக்கவழக்கம்:

பழங்குடியின மக்கள் மூங்கில் கம்புகளைக் கொண்டு சோளத்தட்டைகளை இடையே பொருத்தி குடை போன்று செய்து மழைகளில் தங்களை நனைத்துக் கொள்ளாமல் பார்த்துக் கொண்டார்கள். அந்தக் குடையின் அழகு கலையம்சம் பொருந்தியதாய் இருக்கும்.

கிராம மக்களின் தன்மை

இப்பொழுதெல்லாம் கிராமங்களில் வழக்கமாய்த் தென்படுகிற உற்சாகம் தொலைந்து போய் முழு நிலவு நாட்களில் குக்கிராமம் ஒட்டு மொத்தமாய்க் கூடி தீ மூட்டிப் பாடிக்கொண்டாடுகிறமகிழ்ச்சியெல்லாம் மறைந்து போய் வெறுமையாகிவிட்டது. இப்பொழுதும் நதி ஓடிக்கொண்டு தான் இருக்கிறது. ஆனால் மக்கள் அத்தனை பேருக்கும் அது வறண்டு போனது போன்ற ஒரு மாயை, தன்னைத் தொடர்புபடுத்தி தான் நம் சூழலின் தன்மை உணரப்படுகிற காரணத்தால் நம்முடைய உலகம் நமக்குள்ளேயே ஒளிந்திருக்கிறது என்பது புரிந்துகொள்ளலுக்கு உட்பட்டது.

சிந்தூர் கிராம மக்களின் நல்ல பண்புகள்

கோவிந்தபாய் ஒரு நாள் கிராம மக்களிடம் ஒரு வகையில் இந்த ஆலமரம் மாதிரிதான் நம்ம பரம்பரை இந்தக் கலாச்சாரம், இந்தக் பழக்கவழக்கம், கள்ளமில்லாமப் பழகற தன்மை எல்லாமே ஒரேபடியா பூமியில் சீக்கிரம் சரிஞ்சி தான் போயிடும் நானு சின்ன வயசுல இருக்குறப்போ நம்ம கிராமத்துல பொம்பளைங்க மாருல எந்தத் துணியும் போட்டுக்க மாட்டாங்க ஆனா அது அசிங்கமாகவும் மாறிப்போச்சு நம்ம ஊருல போலீஸ் ஸ்டேஷன் கிடையாது திருட்டோ பெரட்டோ நடக்கல.

நதியின் தன்மை

சுழற்றி எறிகிற வேகத்துடன் ஓடித் தன் ஆற்றலை வெளிப்படுத்துகிற நதியின் முன் மனிதன் தன் பலவீனத்தை உணர்ந்து நதியின் குறுக்கே அணை கட்டுவது எவ்வளவு சிரமம், அதுவும் இந்த நதி இதுவரையும் எந்த அணையும் கட்டப் பெறாத கன்னி நதி.

ஒடுகிற பொழுதுதான் அது நதி, இயக்கத்தை உணர்த்தும் பொழுதுதான் உயிர் இருக்க முடியும், வளர்ச்சி இருக்க முடியும், உருவாக்குதல் இருக்க முடியும்.

"நீர்இன்று அமையாது உலாகனின் யார்யார்க்கும்

வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு"

நீரின்றி உலக வாழ்வு இல்லை. அம்மழை இல்லையெனில் எவரிடமும் ஒழுக்கத்தைக் காண்பது அரிதாகிவிடும் என்று நீரின் சிறப்பு எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது (Balasubramanian, 2004).

பழங்குடியினருக்கான பள்ளிக்கூடம்

பழங்குடியினருக்கான பள்ளிக்கூடங்கள் என்ற பெயரில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாய் ஆரம்பித்த ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களில் எப்பொழுதாவது பாடம் நடக்கும். அதுவும் நகரத்து வாத்தியார் வசதிக்கேற்ப அப்படி வாசிப்பதும் தொடர்ந்து அப்பியாசம் பண்ணாததால் மறந்து போய்விடும் தன் பெயரை மட்டும் வெகு நேரத்திற்கு நினைவில் வைத்துச் சிற்பி, செதுக்குவது போல் எழுதுகோலைப் பிடித்து எழுதி முடிப்பதே உச்ச கட்டக் கல்வியாய் இருந்தாலும் அதனால் அவர்களுக்குக் குறை எதுவும் இருக்கவில்லை.

“எழுத்தறிவு வித்தவன் இறைவன் ஆகும்”

கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே

பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே”

ஒரு வகையில் இந்தக் கல்வி இந்த விஞ்ஞானம், இந்த நாகரிகம் எவ்வளவுமே மனிதனை மேன்மையுறச் செய்வதற்காகவும் அவன் ஏற்கெனவே மேன்மையானவன்தான் என்பதைக் காட்டுவதற்காகவும் தானே! அப்படி எதுவுமே இல்லாமல் குறைபாடுகளின்றி மகிழ்ச்சியுடன் இருக்க முடியும் தன் இருத்தலிலேயே தன்னை நிறைத்துக் கொள்ள முடியும் என்கிற நிலையாக கிராம மக்களின் எண்ணம் காணப்பட்டது (Balasubramanian, 2004).

பழங்குடியின பெண்களுக்கு கல்வி

பெரும்பான்மையான பழங்குடியினர் தங்கள் பெண்களைப் படிக்க வைக்காமல் இருந்தார்கள். இந்நிலையில் ராதாவும் சுதீரின் மனைவி யூதிகாவும் சேர்ந்து ஓய்வு நேரங்களில் பழங்குடியின பெண்களுக்கு எழுத படிக்கச் சொல்லி தருவது, சத்துணவு பற்றி பேசுவது என்றெல்லாம் பயனுள்ள வகையில் பணி செய்து வந்தார்கள்.

“ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு

எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து”

ஒருவனுக்கு ஒரு பிறப்பில் கற்ற கல்வி அவனுக்கு ஏழு பிறப்பிலும் உயிரோடு சென்று, சேர்ந்து உதவுதலை உடையதாகும், என்ற குறள் விளக்கத்திற்கு ஏற்ப பெண்களுக்கு கல்வி கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டது (Balasubramanian, 2004).

அறவழிப்போராட்டம்

ராதாவின் பேச்சு வன்முறையால் எதையும் சாதிக்க முடியாது. வன்முறை என்றால் இந்த இடம் ரத்தக்களறியா மாறியிருக்கும். இங்க இன்னும் சில குளறுபடிகள் நடந்திருக்கும். அதோட பல அப்பாவி உயிர்கள் பலியாயிருக்கும். இந்த இயக்கம் ஒன்றுமில்லாமல் போயிருக்கும். இந்தப் போராட்டம் பல கட்டங்களில் நடக்க வேண்டியதாயிருக்குது. இப்ப அது இரண்டாவது கட்டத்தை நெருங்கியிருக்குது. இன்னும் சில மாதங்களில் மூன்றாவது கட்டத்தை அடையலாம் இந்தப் போராட்டத்தில் வெற்றி நிச்சயம்னு சொல்லி நாம் ஈடுபடலே. முடிவு தெரியறதாயிருந்தா இது போராட்டமே இல்லை. இதுக்கெல்லாம் உடன்பட்டுதான் இந்த வேள்வியில் நாமெலாம் குதிச்சிருக்கோம். இது நெருப்புல நீந்தறமாதிரி. ஒன்று வெளியே வரும்போது திடகாத்திரமாக எல்லாத்தையும் எதிர்த்து வரலாம் அல்லது அந்த நெருப்புலேயே எரிஞ்சி சாம்பலாய் போயிடலாம். எது வேணுமின்னாலேம் நடக்கலாம்.

“அறம் எனப்படுவ யாதெனக் கேட்டான்

மறவாது இதுகேள் மன்னுயிர்கெல்லாம்

உண்டியும் உடையும் உறையுரும்” (Balasubramanian, 2004)

சிந்தூர் மக்களின் கலை நிகழ்ச்சி

ராதாவின் வேண்டுகோளுக்கேற்ப ‘ஆறுகள்’ கிராமத்தில் கலை நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். புலியைத் தேவதையாக எண்ணி வழிபடுவது அவர்கள் வழக்கம் ஒரு காலத்தில் அங்குள்ள காடுகளில் புலி நடமாட்டம் இருந்திருக்க வேண்டும். அதன் பயத்தில் தான் இப்படி புலியை துதிக்க ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும் என்று ராதாவிற்குப் பட்டது.

பாரம்பரியமான விளையாட்டு என்று சொல்லிக்கொண்டு இளைஞர்கள் குச்சிகளைப் பிடித்திருக்க வேகமாக நடுவே போட்டு இழுத்துக் கொண்டிருந்தார். அதை யார் அடித்து நொருக்குவது என்று அவர்களுக்குள் பலத்த போட்டி அநேகமாக காட்டு வழிப்பகுதியில் பாம்புகள் வரும்போது விரைவாகச் செயல்பட்டுத் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் பொருட்டுதான் இப்படிப்பட்ட கலைப் பயிற்சி தோன்றியிருக்க வேண்டும் (Irai Anbu, 2016).

நரபலி

அணைகட்டுகிற பணியில் அணையின் உறுதி தன்மைக்காக தவறான கண்ணோட்டமாக சில இடங்களில் நரபலி கொடுக்கிற கொடூரத்தன்மை காணப்படுகிறது. கிட்டதட்ட அஸ்திவாரத்திற்கு தேவையான எல்லாப் பொருட்களும் வந்திடுச்சி கடைக்காலுக்குப் பள்ளமெல்லாம் தோண்டியாச்சி, நாளைக்கி நான் ரொம்ப நல்லாயிருக்கு. பூஜை போட்டு ஆரம்பிச்சிட வேண்டியது தான்.

‘இந்த மாதிரி பெரிய வேலையைச் செய்யும் பொழுது பலி கொடுக்கிறது வழக்கம். உயிர்பலி கொடுத்ததான் அணை பாலம் எல்லாம் உறுதியாயிருக்கும்னு நாங்க நம்பறோம். இது வரைக்கும் நாங்க கட்டின எல்லா அணையும் ஒரு சின்ன கீறல் கூட விழாம ஸ்ராங்கா இருக்குன்னா அதுக்குக் காரணம் கட்டுமான நுணுக்கங்கள் மட்டுமில்லை உயிர்பலியும் தான்’.

“உயிர்பலி தான் கொடுக்கணும்? ரெண்டு ஆடு சந்தையில புடிச்சிக்கிட்டு வந்துட்டாப் போகுது?”

“உயிர்பலின்னு நாங்க சொன்னது ஆட்டை இல்லை சார் நரபலி”.

“நரபலியா! அநியாயமா இருக்கேப்பா!”

“ஒரு உயிரைக் கொடுத்தா பின்னாடி பல உசிரு போகாம காபந்து பண்ணலாமே அதை யோசிச்சிப் பாருங்க”.

நீ சொல்றது உண்மையாப்பா?

“ஆமா சார்! நீங்க எந்த அணையை வேணுமின்னாப் போய் பாருங்க. அதில யாராவது இறந்து போயிட்டாங்கன்னு நன்றி சொல்லி கல்வெட்டு இருக்கும். அவங்க விபத்துல செத்தவங்க இல்லை. வேணுமின்னே சாகடிக்கப்பட்டவங்க கடக்கால் சரியா இருக்கா போய்ப் பாருண்ணு சொல்லி தள்ளிச் சாகடிச்சிடுவாங்க அப்படி செஞ்சாதான் அணை நிக்கும்”.

“இங்க யாரைப்பா அப்படிச் செய்ய போறீங்க? வெளியூரில இருந்து கூட்டிக்குட்டு வந்தவங்க ஏதாவது பிரச்சனைனு தெரிஞ்சா வேலைக்கு வரமாட்டோமுன்னு திரும்பிப் போயிட்டா ரொம்ப கஷ்டமாயிருக்கு?”

“அதைப்பற்றி கவலைப்படாதீங்க! நான் ஏற்கனவே யாரைப் பலி கொடுக்கறதுன்னு முடிவு பண்ணிட்டேன். அங்க பாருங்க யாருன்னு” என்று கூறும்போது கைகாட்டிய திசையில் வந்து கொண்டிருந்த கோகுல் அணை கட்ட நரபலியாக மாறினான்.

அவ்விதமாக இங்கேயும் கோகுல் என்கிற புத்தி சுவாதினமில்லாத இளைஞனை அணை கட்டுமான பணியில் ஒப்பந்தக்காரர்கள் கொண்டு விட்டார்கள் என்கிற செய்தியினால் சிந்தூர் கிராம இளைஞர்கள் அணைக்கான கட்டுமான வேலைகளையெல்லாம் கடப்பாரையை வைத்துப் பெருமளவு சேதப்படுத்தி, பணியாளர்கள் உண்பதற்காக வைத்திருந்த உணவுப் பொருட்களை எடுத்து நதியில் வீசினார்கள். மேலும் அணை கட்டுமான பணியாளர்கள் தங்கியிருக்க அமைக்கப்பட்டிருந்த கூடாரங்களையும் தீ வைத்து கொளுத்தினார்கள்.

“மானுடர் வாழ்வு மண்ணில் மரித்திடும்

இயல்பிற்று அன்றோர்” (Balasubramanian, 2004)

சிமனின் தியாகம்

போராட்டத்தின் போது கைது செய்தது காவல்துறை. என்னையும் கைது செய்யுங்கள் என்று ராதா படங்கள் கூறினார். அணையை எதிர்ப்பதற்குப் பழங்குடியினர் முழுக்காகக் கிளம்பிவிட்டார்கள். இனி இனி அவர்களை ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்கிற சமிக்னருடைய அரசுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறோம்.

ராதாவும், சீமனும் அணைக்கு எதிராகப் பழங்குடியினரைத் தூண்டிவிட்டதாகக் காரணம் காட்டிக் கைது செய்து அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர்.

சிறிதும் மனமின்றி அவர்கள் வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு கிராமத்தினர் அனைவரும் அமைதியாக கலைந்து மறுகரைக்குச் சென்று கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் எல்லோரும் திரும்பிப் போவதற்கு மாலை நேரமாகிவிட்டது சந்தீப் அனைத்தையும் பொறுப்புடன் நிர்வகித்தான்.

கோவிந்த் பாயிக்கு மட்டும் பெருமையாக இருந்தது. “இப்படிப்பட்ட மகனைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு எவ்வளவு பெரிய புண்ணியம் நான் பண்ணியிருக்கணும். ஊருக்காகத் தன்னையே தியாகம் செஞ்சிப்புட்டானே!” என்று மனதுக்குள் சொல்லிக் கொண்டார் (Irai Anbu, 2016).

அணை கட்டுமான வேலை

சில நாட்களில் அணை கட்டுமான வேலை ஆரம்பமானது. பலத்த போலீஸ் பாதுகாப்போடு வேலை தொடங்கியது. நிறைய போராட்டங்கள் செய்தும், தொண்டு நிறுவனங்கள் தேசம் முழுவதும் கிளர்ச்சி செய்தும் பெரிய பெரிய தியாகிகள் வெகுநாட்கள் உண்ணாவிரதமிருந்தும் அணை கட்டுகிற வேகம் குறையாமலிருந்தது.

நீதிமன்ற தீர்ப்பு

தாங்கள் பதிவு செய்த வழக்கு ஆறுமாத காலத்திற்குள் விசாரணைக்கு வந்திருக்கிறது என்பதில் ராதாவிிற்கும், சீமனுக்கும் நிறைய எதிர்பார்ப்பு இருந்தது. ஒரு சின்ன தடை ஆணை கிடைத்தால் கூட போதும் என்பது அவர்கள் எண்ணமாயிருந்தது.

வழக்கை எடுத்து இரு தரப்பு வாதங்களையும் நீதிபதி விசாரித்தார். சீமன் தரப்பு வக்கீல் அணையை உடனடியாக தடைசெய்ய வேண்டும் குறைந்தது ஒரு இடைக்கால தடையாவது வழங்க வேண்டும். அணையை எதிர்ப்பவர்கள் பக்கம் இருக்கிற நியாயங்களை நன்றாக விசாரித்து இறுதித் தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும் என்று வாதங்களை எடுத்து வைத்தார்.

எல்லோரும் நீதிபதியின் தீர்ப்புக்காக காத்திருந்தார்கள்.

“அணை என்பது தேசிய கொள்கைகளின் அடிப்படையில் கட்டப்படுவது. இதை குறுகிய கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்க கூடாது. எனவே அணை கட்ட தடை வேண்டும் என்ற வழக்கை தள்ளுபடி செய்கிறேன்” என்ற சொற்களை நீதிபதி உச்சரித்த பொழுது சீமன் சோர்ந்து அமர்ந்து விட்டான்.

“கரை பொருது இரங்கும் கனை இரு முந்நீர்
திரையிடு மணலினும் பலரே உரைசெல
மலர் தலை உலகம் ஆண்டு கழிந்தோரே” (Balasubramanian, 2004)

அரசின் எண்ணம்

நிதி நிலை அறிக்கையை அரசு சமர்ப்பித்த போது எல்லாருக்கும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. பழங்குடியினருக்கு அதிக சலுகைகள் மேல்படிப்பு, வேலைவாய்ப்பு, சாலைவசதி, குடிநீர் வசதி என்று சலுகைகள் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

ஆனாலும் சீமனும், ராதாவும் எங்கள் எதிர்ப்பை இந்த அணையின் கடைசி கல் வைக்கும் வரை கூட நாங்கள் தொடர்ந்து கொண்டிருப்போம். சின்னச் சின்ன சலுகைகளால் எங்களை விலைக்கு வாங்க முடியாது என்பதை அரசுக்குத் தெரிவிப்போம் என்று அணை கட்டுமான ஒப்பந்தக்காரர் ஜோஷியிடம் கூறினார்கள்.

மிகப்பெரிய மக்கள் பேரணி

ஒழுக்கமும், அமைதியும் கொண்ட இப்படியொரு பேரணியைத் திரட்டுவது கடினம். ஆனால் இங்கே அது இயல்பாக நடந்திருக்கிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் மக்கள் எதிர் கொள்ளும் பிரச்சனையின் தான்.

- “தேர்தலைப் புறக்கணிப்போம்”
- “அணையைநிறுத்துங்கள்”
- “பழங்குடியினரின் உரிமையை பறிக்காதீர்கள்”
- “எங்களை இடம் பெயர்க்காதீர்கள்”
- “நதியின் ஓட்டத்தை தடுக்காதீர்கள்”
- “எங்கள் கிராமங்களை நீரில் மூழ்கடிக்காதீர்கள்”
- “சுற்றுப்புறச் சூழலைச் சேதப்படுத்தாதீர்கள்”

என்று பேரணியில் கோஷங்களை எழுப்பிக் கொண்டேயிருந்தனர். ராதாவும், சீமனும் அணைக்கு எதிராகப் பழங்குடியினரைத் தூண்டிவிட்டதாகக் காரணம் காட்டிக் கைது செய்யப்பட்டனர் (Balasubramanian, 2004).

நிதின் மரணம்

அணை கட்டுவதற்கு எதிரான போராட்டத்தில் நிதின் என்ற இளைஞனை போலீசார் கைது செய்து சிறையில் அடைத்தனர் சந்தீப்பும் கோவிந்தபாயும் நிதினை ஜாமீன் மூலம் சிறையில் இருந்து வெளியே கொண்டு வருவதற்கு நிதின் கஸ்டடி அறைக்கூறையில் இருந்த கொக்கியில் தூக்குமாட்டிக் கொண்டு இறந்து போனான்.

போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்து விசாரணையெல்லாம் முடிந்து நிதினுடைய சடலத்தைப் பெறுவதற்கு போதும் போதும் என்றாகிவிட்டது. நிதினுடைய பெற்றோர்கள் மருத்துவமனைக்கு வந்தபொழுது அவர்கள் முகம் இறுகிப்போயிருந்தது. எந்தச் சலனமுமில்லை. வீட்டிற்கு நிதின் மூத்தமகன் அவனது திறமையிலும் அறிவிலும் பெற்றோர் நிறைய நம்பிக்கை வைத்திருந்தார்கள்.

போஸ்ட்மார்க்டம் முடிந்து நிதிநுடைய பெற்றோரின் உடலை ஒப்படைத்த போது நிதினை சிந்தாரில் வைத்து அடக்கம் செய்வது தான் நியாயமானதாய் இருக்கும் என்று நிதிநுடைய தந்தை பெருந்தன்மையாக கூறினார்.

வெற்றி தோல்வி

போராட்டமென்பது அவ்வளவு லேசான காரியமல்ல இந்தப் பயணத்தில் சிலர் இறந்து விழுந்து விடுவார்கள் சிலர் களைந்து தோய்ந்து விடுவார்கள். ஆனால் பயணம் மட்டும் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்க வேண்டும். போராட்டத்தை ஏதேனும் ஒரு வடிவத்தில் தொடர வேண்டும். இல்லையென்றால் தீவிரம் குறைந்துவிட்டது என்று எண்ணிவிடுவார்கள். எவ்வளவு நாளானாலும் சரி வைராக்கியத்தை மட்டும் சேமித்துக் கொண்டு மனதை இழந்துவிடாமல் எதிர்க்க வேண்டும். வெற்றியா தோல்வியா என்கிற கேள்வியைக் காட்டிலும் எவ்வளவு கனமான தோல்வி, எவ்வளவு இழப்புகளுடான வெற்றி என்பது தான் மிகவும் முக்கியம் பரிமாணமாக முன்னால் நிற்கிறது.

நம்மால் முடிந்த வரைக்கும் நம்மைச் சுற்றி ஒரு வெளிச்சத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் சிந்தார் மக்களிடம் காணப்பட்டது.

“ஆனை ஆயிரம் அமரிடை வென்ற

மான வனுக்கு வகுப்பது பரணி” (Balasubramanian, 2004)

தலைநகரில் போராட்டம்

தேசிய அளவில் ஒரு மிகப் பெரிய அறைகூவல் எழுந்தால் தான் அணையைத் தாமதப்படுத்த முடியும். இதற்குப் பெரிய அளவில் நிதியுதவி தேவைப்படுகிறது. நானும் பல சுற்றுப்புறச் சூழல் குறித்த அக்கறையுள்ள நிறுவனங்களுக்கு எழுதியிருக்கிறேன். பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்களோடு சென்று உண்ணாவிரதம் நடத்தினால் நன்றாயிருக்கும் என ராதா கூறினார் (Irai Anbu, 2016).

‘தலைநகரை ஸ்தம்பிக்க வைப்பது மாதிரியான ஒரு போராட்டம் நிச்சயத்தேவைப்படுகிறது சிந்தாரில் மட்டுமே நடக்கிற எதிர்ப்புக் கோஷங்களைப் பற்றி யாரும் கவலைப்பட போவதில்லை தலைநகரில் நடக்கிற போராட்டம் இந்தியா முழுவதும் உள்ள பழங்குடியினருடைய பிரச்சனை இது என்கிற தொனியில் நடந்து முடிந்தால் ‘நாம் பாதிக்கப்படும் வரை நமக்கென்ன கவலை?’ என்கிற எண்ணம் போய் ஒருமித்த குரலில் ஒரு தீர்வுக்கான அறைகூவல் ஆரம்பமாகும் என்பது என் கருத்து’

‘வெகுநாட்களாக என் கழுத்திலிருக்கிற இந்தச் செயினால் எனக்கும் பிரச்சனை பயணம் போகிற போதெல்லாம் இருக்கிறதா தொலைந்து போய்விட்டதா என்கிற கவலை வேறு. இனிமேல் அந்தப் பிரச்சனையெல்லாம் இல்லை. நீங்கள் நடத்துகிற போராட்டத்திற்கும் என்னுடைய பங்காய் இந்தத் தங்கச் சங்கிலியை வைத்துக் கொள்ளுங்கள்’ என்று சுதீர் செயினை ராதாவிடம் கொடுத்த போது அதைப் பெற்றுக் கொண்ட ராதாவின் கைகள் லேசாக நடுங்கின (Irai Anbu, 2016).

உண்ணாவிரதப் போராட்டம்

ராதாவின் கைதை எதிர்த்து, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பில் நம்பிக்கை கொண்ட ஓர்மா உண்ணாவிரதம் இருக்கப்போவதாக அறிவித்தார். மரங்களைப் பாதுகாப்பதிலும், இமயமலையில் மரங்கள் வெட்டப்படுவதை எதிர்ப்பதிலும் ஓர்மாவின் பங்கு முக்கியமாய் காணப்பட்டது. அரசியல் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டவர் என்பதால் அணைக்கு எதிராக ஓர்மாவின் ‘சாகும்வரை உண்ணாவிரதம்’ பெரிய எதிர்பார்ப்பை ஏற்படுத்தியது.

மழையின் தாக்கம்

நான்கு நாட்களாக கனமழை பெய்தது. மழைதான் மனிதர்களுக்கு வானம் வழங்குகிற தாய்ப்பால் என்றெல்லாம் கவிதை வரிகளை நினைவுப்படுத்தி மகிழ்ந்தாலும் கனமழை சகஜ வாழ்க்கையை நசுக்கி விடுகிறது என்பது உண்மை.

சிந்தூரை வெள்ள நீர் அள்ளிக்கொண்டு போகக் கூடிய சூழலில் உயிரைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளும் ஆசையில் எதை எடுத்துக் கொண்டு ஓடுவது எனத் தெரியாமல் கிடைத்ததை சுருட்டிக்கொண்டு கிராமத்தினர் காணப்பட்டனர்.

“பாரி பாரி என்று ஒருவற்

புகழ்வர் செந்நாப் புலவர் இங்குப்

பாரி ஒருவனும் இல்லை

மாரியும் உண்டு இங்கு உலகப்புரப் பதுவே” -14 (புறநானூறு 15)

ஆனால் சிமனின் தந்தை கோவிந்தபாய் என்னை வேண்டுமானால் இந்த தண்ணீர் மூழ்கடிக்கட்டும். நான் எங்கும் போகமாட்டேன் என்று கூறி இறுதியில் கோவிந்தபாய் ஆற்றோடு போய்விட்டார் (Balasubramanian, 2004).

வரைபடம்

சிந்தூர் கிராமம் தான் அந்தப்ப குதியிலேயே செழிப்பான கிராமம். நதியின் முகப்பிலேயே கிராமம் காணப்படுவதால் கிராமத்தின் வனப்பும் வசிகரமாய் இருந்தது. கிராமம் முழுவதும் மரங்களும், கால்நடைகளும் மிகுந்து அக்கரையில் இருந்தது பார்க்கையில் தென்றலாய் நெஞ்சத்தை வருடும் வகையிலிருந்த சிந்தூர் கிராமம் இனி வரைபடத்தில் இருக்காது. அனை வந்து மூழ்கப்போகிற சிந்தூர் கிராமம் தன் கற்பைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு முழுவதும் மூழ்கி உயிரை விட்டுவிட்டது.

“காடுகொன்று நாடாக்கி

குளம் தொட்டு வளம் பெருக்கி” (Balasubramanian, 2004)

இழப்புகள்

பழங்குடியினரைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் வளர்க்கின்ற மாடு, கன்றுதான் அவர்கள் சேமிப்பு பணமாகச் சேமித்து வைப்பதில் அவர்களுக்கு உடன்பாடு இல்லை. உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள எத்தனிக்கும் முயற்சியால் நிலம், பயிர், கால்நடை என எல்லாவற்றையும் தொலைத்து விட்டு அனாதைகளாக சிந்தூர் மக்கள் நின்றார்கள்.

நிவாரணம் புறகணிப்பு

அரசாங்கத்தில் இருந்து இயந்திரப் படகுகளில் அரிசிமூட்டைகளும், தானியங்களும், துணிமணிகளும் கரைக்கு வந்திறங்கின. ஏராளமான அதிகாரிகள் வந்திருந்தார்கள்.

ஆனால் சிந்தூர் கிராம மக்கள் ‘எங்களுக்கு எதுவும் வேண்டாம் சீக்கிரம் திரும்பிப் போயிடுங்க’ என்று ஒட்டுமொத்தமாய்க் குரல் எழுப்பியபோது நிவாரணம் வழங்க வந்த அதிகாரிகளுக்கு வியப்பாக இருந்தது. சிறிது நேரம் அதிகாரிகள் நின்று பார்த்துவிட்டு இயந்திரப்படகிலேயே திரும்பிப்போய்விட்டார்கள் (Irai Anbu, 2016).

தொண்டு நிறுவனங்களின் உதவி

அணை எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் சிமனும் அவனுடைய நண்பர்களும் தொண்டு நிறுவனங்களின் மூலம் மக்களுக்கு உணவு, ஆடு, கோழி, பசு எல்லாம் வாங்கித் தரச் சொல்லுவோம். ராதா சிறையில் இருந்து வந்ததும் மறுபடியும் அணை எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபடுவோம் என்று முடிவு செய்தனர்.

ராதாவின் விடுதலை

ஒரு மாதத்திற்கு மேல் சிறையில் இருந்து வெளியே வரும்போது ராதாவிற்கு அது வித்தியாசமா இருக்கவில்லை. சிறையில் இருந்த ஒவ்வொரு நொடியும் தன்னுடைய வருங்காலத் திட்டங்களைச் சரியாகக் கவனித்துக் கொள்ள யாரும் தொந்தரவு செய்யாத இடமாக ராதாவிற்கு சிறை அனுபவம் அமைந்திருந்தது. ராதாவின் மனதில் 'மக்களின் வைராக்கியத்தையும், எதிர்ப்பையும் மீறி அணை வந்தாலும் வந்துவிடலாம். ஆனாலும் மக்கள் வெற்றி பெறுவார்கள்' என்ற எண்ணம் காணப்பட்டது (Irai Anbu, 2016).

முடிவுரை

"இந்தியா கிராமங்களில் வாழ்கிறது" என்ற நிலை மாறி இந்தியாவிலுள்ள கிராமங்கள் நகரங்களை நோக்கியும், நகரங்கள் கிராமங்களை நாடியும் நம்பியும் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு சங்கம யுகம் இது. இந்நிலையைக் கணக்கில் கொண்டு பரஸ்பரச் சார்பும், சமமாக எந்தப் பகுதிக்கும் பாதிப்பு இல்லாமல் நிறைவேற வேண்டும். புதிய திட்டங்கள் அதற்கு அனைத்துப் பகுதி மக்களின் ஆலோசனைக்கும் சம்மதமும் வேண்டும். "ஆத்தங்கரை ஓரம்" புதினத்தைப் படிக்கும் பட்டணத்து வாசிகள் கூட ஆற்றங்கரைக் கிராமத்தில் குடியிருந்த உணர்வைப் பெறும் அளவில் கதை படைக்கப்பட்டுள்ளது. சிந்தூர் கிராமத்தை ஆற்றுவெள்ளம் இழுத்துச் சென்றது. "ஆத்தங்கரை ஓரம்" புதின வரிகள் வாசர்களின் சிந்தனையை இழுத்துச் சென்று கதை முடிவில் நிறுத்துகிறது. அரசாங்கம் என்பது ஏதோ அந்நியர்களின், நலனுக்கான அமைப்பு போன்றும், நகரங்களுக்கும், கிராமங்களுக்கும் ஏதோ பகைமை என்றும் பார்க்கிற போக்கும் நிலையும் பரவுமானால் 'சிந்தூர்' கிராமத்துக்கு ஏற்பட்ட அவலங்கள் தான் தொடரும் என்று "ஆத்தங்கரை ஓரம்" என்னும் இந்த புதினம் நயம்பட எச்சரிக்கிறது.

References

Balasubramanian, K.V. (2004) Pathupattu, New Century Book House, Chennai, India

Namakkal Kavignar, (2002) Thirukural, Saradha Pathippagam, Chennai, India.

Manikkavasagan, G. (2006) Thirumoolar Aruliya Thirumanthiram, Uma Pathippagam, Chennai, India.

Irai Anbu, V. (2016) Aththangarai Ooram, New Century Book House, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:



© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License